

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oglasila plačuje se od četrstopenjske pete vrste po 6 kr. za se oglasilo enkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi ne vrnejo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbisa hiši „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročila, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Schmerling proti Pražaku.

Na Dunaji, 29. oktobra.

Nov napad je včeraj izvršil se na ukaz pravo sodnjega ministra barona Pražaka od 23. septembra t. l. V seji gospodske zbornice je dvignil se prvak avstrijskih centralistov in germanizatorjev, vitez Schmerling ter izustil predlog, naj gospodska zbornica imenuje devetero mož v komisijo, ki bode najnovejši ukaz pravosodnjega ministerstva pretresala glede na postavnost in politični pomen njegov ter sestavila o tem poročilo za zbornico. Temu predlogu je pristopilo še nekaj drugih članov opozicije, mej njimi tudi kranjski baron Apfaltrern.

Predsednik najvišjega sodišča tedaj proti načelniku pravosodnje uprave! Vitez Schmerling čutil se je tudi o tej priliki političnega sodnika ter je že naprej obsodil Pražakov ukaz, naštevši svoje „erwägungen“. Prva premisa je, da je jezik notranje službe po sodnih in političnih uradovih nemški jezik, druga, da to načelo zahteva država ter jednotnost uprave, tretja, da se ukaz ne ujema z izja-

vami ministerskega predsednika, četrt premisa, da se ne sklada z mnogimi določili najv. patenta od 3. maja 1853, peta, da bode ukaz kvarljiv pravosodju ter velikemu delu sodniškega stanu, šesta in zadnja premisa, da ukaz vzbuja pomišljaje v državnopravnem ter političnem zmislu.

Iz teh premis sledi obsodba za ukaz ministrov in sedanjo vlado, in to obsodbo naj izreče posebna komisija gospodske zbornice.

Znano ni še, bode li gospodska zbornica ugodila Schmerlingovej želji a to se že danes lahko reče, da sodišče, ki je vzeto iz tako sijajne korporacije, kakor je gospodska zbornica, ne bode iz tacihih premis delalo sklepov, kakeršne bi rad imel stari Schmerling in z njim vred vse opozicijsko nemštvo.

Premise so jalove, ker nikjer v postavah avstrijskih ne nahajamo zapisanega, da bi notranji službeni jezik po uradih moral biti baš nemški, ker drugič nepristranskemu opazovalcu nikakor ni jasno, da bi bilo za državo in njeno upravo nevarno, če se sodniki v senatih posvetujejo v enem avstrijskih jezikov, ker tretjič besede ministerskega predsednika po naši ustavi vsaj neso jedini in nezmotljivi vir interpretaciji prava in uredbi uprave, ker četrtič pravosodju veliko bolj prija reševanje pod načelom neposrednosti in ker je tako reševanje bolj važno, nego-li eksistenca jednega ali drugega sodnika, ki ni zmožen obeh deželnih jezikov, ker so slednjič pomišljaji v državnopravnem in političnem zmislu zastran jednakopravnostne naredbe popolnem prazni in ničevi. Iz tacihih premis, ki so gole splošnje fikcije, ki nimajo temelja v postavi in nujnej potrebi, se ne dajo nikakešni razlogi zajemati proti ukazu gospoda barona Pražaka. Jedina konkretna stvar, ki jo je vitez Schmerling navel, da je njej protiven ministrov ukaz, bila bi najv. patent od 3. maja 1853. A to je patent, na kateri se je gospod baron Pražak sam sklicaval, ko je odgovarjal na Maggovo interpelacijo, da bi z njim podprl svojo naredbo. Če bi predsednik najvišjega sodišča mogel podreti to podporo, potem dobro! A znalci patenta, kakeršni so v gospodski zbornici bodo težko dali, da bi vitez Schmerling svoje slabe moči s tem zastonj tratil in trudil se za dvomljivo slavo neuspešnosti.

Ukaz pravosodnjega ministra je pravičen in

postavno osnovan, za to ga ne morejo razrušiti piši, naj tudi prihajajo od „avtoritet“ à la Schmerling! Oče germanizacije ima še sedaj skrbi za privilegije svoje hčere in to je tisto, kar mu glede na Pražakov ukaz dela „sív las“, ne pa država, jednotnost uprave, pravosodje in druge take resne stvari!

Nemško-liberalni časopisi danes drug za drugim člankarijo, da se je pravi oglašil proti baronu Pražaku, ko se je oglašil vitez Schmerling! Ali razsodni ljudje se ne bojijo več tacihih strahov, nego le žal jim je, da je bila kedaj v Avstriji doba, v kateri so ti strahovi, kakor mōra ležali na prsih državi zvestega, s postavo obdnega slovanskega naroda in da še dandanes ti strahovi skušajo uveljaviti se in v svojem področju sejati mržnjo proti ukazom, kakeršen je ukaz, vrhovne pravosodnje uprave!

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 30. oktobra. [Izv. dop.]

Pravosodni minister Pražak odgovarja na interpelacijo Celjskega Forreggerja, ki je nevoljen, ali, če hočete, poparjen bil, ko je slovenski poslanec Vošnjak lani zbornici poslancev razkril čudne nepostavnosti pri Celjskih porotnih sodnijah. Današnji odgovor ga utegne še huje popariti, kajti minister je dejal, da je njegova dolžnost poizvedavati, je li resnično ali ne, kar državni poslanec sodnijam očita. Zato je stvar preiskaval in našel, da v Celji pri porotnih sodnijah ni vselej vse v redu, zlasti ni prav, da slovensčine nezmožni porotniki sodijo o slovenskih strankah. V tem zmislu pošlje minister Graškim in Celjskim gospodom primeren pouk, „Belehrung“, da imajo v Celji le slovensčine zmožne porotnike pripuščati. No, dobro jo je skupil, jezični Forregger, „Belehrung“ za svoje Celjske pristaše.

Nagodbe o carinske zvezi z Ogersko je vsprejetih XIV. členov. Danes začnejo obravnavati o XV. členu, kateri ima določbe o krošnjarstvu. Upisanih je mnogo govornikov. Prvi dobi besedo štajerski Reicher, ki zastopa peščico meščanov v Judenburgu, Muravi itd. On je za trde postave zoper košnjarje, jednako tudi naslednji govornik, znani antisemit Pattai, za njim Fürnkranz. Levičarji so zopet hoteli po imenih glasovati, pa zbornica jim odbije potratni nasvet. Zbornica vsprejme člene XV.—XXII. z dotičnimi re-

LISTEK.

Carigrad.

(Po D' Amicisu.)

I.

Prva hoja po mestu.

(Dalje.)

Neizmerno prepletene ceste se vijejo okolu holmov, se spenjajo na nasipe, drže tik prepadov, lezejo pod vodovodi, se razpuščajo na uličice, vodijo stopinoma mej grmovje, mej pečine, mej podrtine, mej pesek. Časih je, kakor bi si veliko to mesto oddihovalo v samotni na kmetih, potem pa se razteza spet gostejše, pisanejšje, veselejše; tukaj ravno, tam krivo, malo dalje se strmoglavlja in gubi, pa spet zbira; na jednom kraji se kadi in ropota, na drugem spi; na jedni strani se rdeči, na drugi beli, na tretji zlati, četrti stran ti predočuje breg cvetja. Veličajno mesto je to: vas, gaj, luka, puščavje, strahotna kupčevarna, pokopališče, vse to se izmenjuje brez konca in kraja, stopinjasto se vzdigovaje jedno nad drugo, tako, da z nekaterih višin

pregledaš z jednim pogledom vse različnosti, kakor bi gledal cele pokrajine.

Neizmerna množina obrisov se zrcali povsod na nebu in na morji, ki so tako zgoščeni, tako noro potrgani, tako zobčasti od divne različnosti stavb, da se ti mešajo pred očmi, kakor bi drhtali in se prepletali mej seboj. Iz srede turških hiš se dviga evropska palača, za minaretom zvonik, na ravničici kupla, za kuplo zidovje, kitajske strehe kioskov, nad pročeljem gledališč omrežena okna ženišč nasproti steklenim oknom, mavriška okenca nasproti ograji s kolci, izdolbine bogorodice pod arabskimi loki, grobovi po dvoriščih, stolpovi mej kolibami; džamije, judovske bogomolnice, grške cerkve, katoliške in armenske, druge nad drugimi, kakor bi hotele kviškovati, po vseh prazninah pa so ciprese, bori, smokve, platane, ki razdaljajo veje nad strehami. Nepopisljiva zidava, bolj izpopolnjujoča, podpira neštene hibe zemljišča z drobnjavo hiš, sezidanih v robove, da so videti, kakor trovoglati stolpovi, kakor ravni in obrnjeni piramidniki, kakor okroženi mostovi, podpornje, obkopi in pa vse razmetano kakor usadi in plazovi kakega hriba.

Na vsakih sto korakov se vse menjava. Tukaj si na cesti kakega marzelskega predmestja; zavij, pa si v azijske vasi; kreni spet, pa si v grškem predelu; obrni se še jedenkrat, pa se najdeš v trebisnidskem predmestju. Po jeziku, po obrazu, po liku hiš poznaš, da si se prestavil kakor v drugo državo; kajti tu nahajaš francoskih umotvorin, italijanskih prog, angleške pisanosti, cepičev ruskih. Na ogromnem obliči mesta vidiš z zidavo in z barvami predočeno veliko borbo, ki se bori mej krščanskim plemenom, ki premaguje in mej osmanskim plemenom, ki brani s poslednjo močjo sveto zemljo. Na Carigradu, ki je bil svoje dni popolnem turško mesto, navaljujejo od vseh strani krščanski predeli, ki ga počasi grizejo na obalih Zlatega roga in Marmarskega morja. Po drugi strani se lastenje godi strelavito: cerkve, bolnišnice, javni vrtovi, tvornice, učivnice pretrgavajo osmanske predele, nadvisujejo pokopališča, napredujejo z griča na grič ter črtajo po razrovanem zemljišču že podobo velikega mesta, ki bo jedenkrat pokrivalo evropsko obrežje Bospora, kakor sedanje mesto pokriva obali Zlatega roga.

(Dalje prih.)

solucijami vred. K členu XXIII. govori Dunajski demokrat Lueger in napada močno ošabne Madjare, ki zatirajo Nemce, Slovake, Rumune. Želi, da bi naši ministri le toliko pogumnosti imeli, kakor madjarski, veliko boljših pogojev bi dobili za zvezo. Poudarja potrebo, da se prihodnjih 10 let naši narodi naučijo složnosti in potem bodo Madjari morali odjenjati. Burno bravo-klicanje mu zadoni. Na to prasne kvišku šulvereinski glavač Weitlof in pravi, da se bodo Nemci z Madjari pogajali, a nikdar s Slovani in očita Luegerju, da ne izraža mnenja mesta Dunajskega. Lueger mu odvrne, da so Dunajčani, kolikor so nezavisni v svojem mišljenju, istega mnenja, kakor on, kar se je najavilo pri njegovih volilnih shodih. Člen XXIII. vsprejme se neizpremenjen.

Odsek nasvetuje v §. 3, da nagodba o carinske in trgovinske zvezi z Ogersko obvelja, kadar to celo ministerstvo določi.

Vodja levičarjev Chlumecky zahteva, naj to določi in rok za vse druge nagodbine dele na pr. za banko in za sladkorski davek še poseben zakon, ki se ima sklenoti. Ugovarja minister Dunajevski. Zopet se glasuje po imenih in Chlumecky propade s svojimi pristaši s 142 proti 176 glasom.

Naposled sklene zbornica skoro jednoglasno ves zakon vsprejeti v tretjem čitanju.

Predsednik naznanja, da bode prihodnja seja še le po novem letu, se poslovi od poslancev in sklene sejo.

Predlog grofa Clama.

(Konec.)

Deželni zbori so poprek nesreča za slovanske narodnosti, in sklepi teh zborov pospešujejo od kraja neslovanske narodnosti. Jezikovni odsek ne more namerjati, da bi se ti sklepi pomnožili še z drugimi deželnozborskimi sklepi, ampak mu je skrbeti, da se zatrejo dotične krivične določbe popolnem. Po takem ne more državni zbor povečati oblasti deželnih zborov v narodnostnih zadevah, kakor v jedno mer zahtevajo Poljaki in Čehi. Razširjena deželna avtonomija ne izvrši nikdar narodne enakopravnosti pravično, in na to stran ne more biti slabša nobena vlada, kateri je konečno vendar gledati na obči državni red, ki pa bi se spremenil naposled v brezredje in prekucije, ko bi hotela z absolutno močjo zatirati pojedine narodnosti.

Clamov predlog glede na oblast deželnih samouprav ne more imeti družega, nego negativen praktičen pomen, namreč da se deželnim zborom odvzame oblast določevanja v narodnem oziru. Tak negativen predlog pa utegne z dobro vestjo jezikovni odsek staviti tudi brez nabitranja dosedanjih določeb, izvirajočih iz deželne samouprave. Posledice teh določeb so preočitne in preobčutne za slovanske narode, da bi bilo še nabitranja treba.

Kakor smo videli, se opira vlada pri izvrševanju narodne enakopravnosti na prejšnje določbe, to pa zaradi tega, ker nema drugih določeb, izvirajočih naravnost iz čl. XIX. osnovnih zakonov. Vlada je navezana na prejšnje vladne določbe in kolikor toliko tudi na sklepe deželne samouprave. Vladi pa bi bilo lažje opirati se na specialne določbe, ki bi se dale na podstavi čl. XIX., saj bi ji ne bilo treba iskati starih določeb, o katerih še gotovo ni, ali ne nasprotuje druga drugi. Lienbacher na pr. je hotel dokazovati nekaj enakega glede na Pražakovo najnovejšo naredbo.

Ali pa ni tudi čudno, da se sklicujejo in tako rekoč morajo sklicevati na določbe, ki sezajo daleč tja, predno je bila podeljena sedanja ustava? Ali ne hodijo narodni zastopniki v državni zbor na podlagi sedanje ustave? Ali neso pripoznali vsi narodi te ustave? Zakaj se torej nabira ali hoče nabirati gradivo iz predustavnih dob? Po največ ima tako gradivo zgodovinski pomen, in zgodovina iz predustavne dobe razodeva določbe, ki ne morejo biti za narodno enakopravnost popolnše, nego ustava sama. Saj bi drugače ne bilo treba postavljati posebnega člena v ustavo brez specialnih, razvrščenih določeb. Člen XIX. je vendar postavljen, da se po njem ravna narodi. Vlada poštevata ta člen, če je voljna, jedino toliko, kolikor se ujema s prejšnjimi določbami, ker ne pozna volje narodov po zakonitih specialnih določbah.

Narodov dolžnost je torej, da vladi razodevajo svojo voljo s specialnimi takimi določbami, in če nočejo jedni narodi sporazumljenja z drugimi narodi, je izvršba vendar možna s pomočjo pri-

proste večine onih narodov, ki imajo voljo za izvršbo!!

Namesto da bi torej jezikovni odsek tratil čas z nabiranjem starih določeb, naj rajši gre kar naravnost na pozitivno, izvirno delo, na določevanje, kakoršnega ni še bilo, katero pa se zлага s členom XIX. Vse prejšnje je nepopolno glede na oblast vlade, kakor glede na to, kar so doslej ukrenili deželni zbori. Poslednji neso izdali samo nepopolnih, ampak tudi premnogo krivičnih določeb, katere nasprotujejo ustavi in posebno členu XIX. te ustave. Ozirati se preveč na preteklost ali celo poudarjati „sedaj veljavne norme“ se pravi, pozabljati in prezirati ustavo samo. To pa je največa napaka, in je žalostno, da si daje izpodmikati tla dokazov celo desnica, kedar jo opozarjajo na predustavne določbe. Še celo vlada bi jo pogodila bolje, kedar izvršuje narodno enakopravnost, da bi naravnost dokazala, kako se njene vsakodobne določbe ujemajo z ustanovnim členom XIX. Desnica pa mora pomisliti, da jo samo slepe, kedar jina vavajajo starejše določbe. Dokazi tiče jedino v členu XIX. in nikjer drugod; gradivo, ki se nabere na predlog grofa Clama, bo torej koristilo jedino toliko, v kolikor se porabi za izvršbo člena XIX., torej da se osnujejo lažje skupne in sistematične posamične določbe za to izvršbo.

F. Podgornik.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 2. novembra

V ogerske delegaciji bodo grof Julij Andrassy, grof Apponyi in drugi delegati napadali vnanjo politiko grofa Kalnoky-ja. Očitati mu bodo nekda, da v orijentske politiki kaže premalo energije nasproti Rusiji. Ogerska vlada odgovarja vladne pristaše, da naj ne napadajo vnanje politike.

Finančni eksposé grofa Szapary-ja je napravil jako slab utis, kajti pokazal je, kako slabe so ogerske finance. Če tudi primankljaj znaša samo 22 milijonov, morala bode država vendar vzeti na posodo 36.6 milijona, da dobi denarja za nekatere druge potrebščine. Posebno nevoljo je vzbudilo napovedano povišanje raznih davkov, da se povečajo državni dohodka. Ogerska je že itak na vse strani preobdačena, pa jej vendar še vedno povišujejo davke.

Vnanje države.

Razmere v Bolgariji se za sedanjo vlado hujšajo. Zlasti Vzhodnorumelijci nič več dosti ne marajo za Stambulova in njegove pristaše. Dokler so v Vzhodni Rumeliji mislili, da vlada dela za kneza Aleksandra, bili so jo pripravljene podpirati, kajti Battenberžan bil je v Vzhodni Rumeliji nekda priljubljen, ko se je za regentstvo izjavilo, da bi se zadovoljilo tudi s kakim drugim vladarjem, je pa izgubilo simpatije v Vzhodni Rumeliji. Če se Aleksander ne vrne, potem je Vzhodnorumelijcem vse jedno, naj vlada Stambulov, Karavelov, Radoslavov ali pa Cankov. Vlada vzdržuje red le z velikim pritiskom. Ruske pristaše povsod zapirajo. Tako so v Plovdivu zaprli Hakanova in Gešova, ki sta na sumu, da sta na skrivnem delovala za Rusijo. Ker sta znana kot poštenjaka, bil je narod jako razburjen, ko so ja deli v zapor.

Razmere mej Rusijo in Bolgarijo se neso še nič zboljšale. Kakor je videti, Rusija vsekako hoče odpraviti sedanjo bolgarsko vlado, predno bode volitev kneza. Ruski listi zahtevajo, da Rusija začne odločneje postopati. „Ruski Kurjer“ pravi, da ni dosti, da se je odposlalo nekaj ladij, ampak se mora v Bolgarijo odposlati jeden del vojske, ki bode pridobila veljavo poveljem ruskih zastopnikov. Rusiji se ni treba ničesar bati. V Bolgariji ne bode zadela niti na Avstrijo, niti na Nemčijo, niti na Anglijo, niti na Turčijo. Našla bode tam samo peščico ljudij, ki so si znali dobiti oblast v roke ter zapejavajo narod. — Največ še od okupacije odvrčajo Rusijo slabe finančne razmere. Finančni minister Bunge se je nekda izjavil, da ne upa za vojno dobiti posojila. Pomanjkanje denarja pa gotovo ne bode dolgo Rusije oviralo, saj je znano, da se za vojno dobi denarja, če bi ga za drugo ne bilo moč dobiti. Vsaj je še Turčija dobila denarja za vojno 1877. l. Ruski finančni minister Bunge je zapadnjak in morda sam ne mara, da bi Rusija začela akcijo in zategadelj vedno kaže na slabe finance. S tem pa Rusije ne bode zavrl na njenem potu. Če se bode carju zdelo potrebno zasesti Bolgarijo, ali pa začeti vojno, bode moral finančni minister preskrbeti denarja ali pa narediti prostor komu drugemu. Poslednji čas se zopet bolj govori o ruske okupaciji. Da v Rusiji res neso voljni nič odjenjati, kažejo razne vojne priprave. Inženirji pomorskega ministerstva pregledujejo Odesko pristanišče. V Odesi je že zbranih 40.000 vojakov. — Nemčija in Avstrija nekda prigovarjata Rusijo, da bi priznala bolgarsko veliko sebranje, in jej obetata, da bodeda delali na to, da bodo Bolgari volili kako Rusiji povoljno osebo knezom. To prigovarjanje pa ne obeta dosti uspeha.

Rusija vedno energičneje postopa v Bolgariji. V Varno je priplulo nekda zopet več ruskih vojnih ladij. General Kaulbars je pa objavil vladi, če ne izpusti zaprtih častnikov, da bode ostavil Bolgarijo in naj bode odgovorna za posledice. Vlada mu je odgovorila, da bode izpustila častnike in tudi skrbela, da se ruskim podložnikom nič žalega ne stori. — Ruski konzul v Varni je pa že pretil z bombardovanjem, ako bi oblasta ovirala izkrcanje ruskih pomorščakov, ali pa odpošiljanje selov v sosednje vasi.

Misija bolgarskega odposlanca Grekova pri turške vladi bode najbrž brez uspeha. Grekov si na vso moč prizadeva, da bi Turkom dokazal potrebo, da se precej voli knez. Turčija pa ni teh mislij. Veliki vezir mu je posebno poudarjal, da sedaj, ko je odstopil knez Aleksander, zjedinenje Bolgarije in Vzhodne Rumelije nema več pravne veljave. Carigrajski zapisnik se izreka le za osobno unijo, ki je pa prenehala, ko se je odpovedal knez Aleksander, zategadelj bi se sedaj deželi tudi skupno vladati ne smeli.

Srbski kralj Milan izjavil je proti bolgarskemu zastopniku svoje obžalovanje zaradi dogodkov, ki so prouzročili, da je knez Aleksander ostavil Bolgarijo, in poudarjal potrebo vzajemnega postopanja vseh balkanskih narodov. — Nekemu ruskemu listu se poroča iz Belega grada, da je kralj Milan nič več ne nadeja, da bi se kdaj spravil z Rusijo. Jedino uporo vidi v Avstriji. Proti nekemu vodji opozicije se je kralj nedavno izjavil, da bodo avstrijski batalijoni prišli v Beligrad, ko bi ga skušali odstraniti, kakor so Bolgari kneza Aleksandra.

Ruski veleposlanik v Carigradu je res nagovarjal Turčijo, da bi Rusom odstopila otok Kalko. Sultan je pa na to odgovoril, da po Koranu ne sme odstopiti brez boja nobene dežele, kjer bivajo pravoverni. Rusija si sedaj nič več ne prizadeva pridobiti omenjeni potok.

Angleški listi se jezé, da Turki nečejo skleniti zveze z Anglijo proti Rusiji. Turški oficijozni listi pa jim odgovarjajo, da se sultan kot vrhovni načelnik islama in egiptski suveren ne more bratiti z Anglijo, dokler poslednja ne izprazni Egipta. Ako Angleži izpraznijo Egipet, pa bodo pridobili prejšnji upliv ob Bosporu. — Ker so ruske vojne ladije priplule v Varno, odredila je turška vlada, da bode več turških vojnih ladij krožilo ob vzhodnorumelijskem obrežju.

V Angliji se še vedno nadejajo, da bode Avstrija začela vojno z Rusijo. Ko Avstrija začne vojno, bode pa tudi Anglija stopila v akcijo ter pomagala Avstriji. Zategadelj pa mej Anglijo in Avstrijo ni treba nikakega sporazumljenja poprej, kakor se je izjavil nek angleški državnik.

Rusija je bila s Kitajcem zaradi meje nekaj navskriž. Pred nekaterimi meseci se je že govorilo, da morda pride do vojne mej tema državama. Sedaj je pa, kakor se poroča iz Peterburga, ta stvar poravnana. — Bohara se vedno prijazneje kaže Rusiji. Trije bratje boharskega emira so prišli v Peterburg in ustopili kot praporščiki v rusko vojsko. — Železnica iz Merva k Oksusu je že skoro do Sure popolnem dodelana. V Širabadu je Rusija zbrala 30.000 vojakov. Soteske in pote, ki vodijo v Indijo, pregledujejo Rusi.

Bavarski parlamentarni krogi premišlujejo, da bi se premenila ustava. Po sedanji ustavi se ni moglo preprečiti, da ne bi bil postal blazni princ Oton I. kralj, vladanje seveda se je izročilo regentu. Dostojnosti Bavarske nasprotuje to, da bi imela blaznega kralja. Premenila se bode tedaj ustava tako, da bode blazni Oton sicer pridržal si naslov veličastva, krono in vso oblast bode pa dobil regent Luitpold.

Belgijska vlada je predložila zbornicama važne načrte socijalnopolitičnih zakonov, ki se tičejo prepovedi, da bi ženske in otroci delali v rudnikih, prepovedi ponočnega dela žensk in otrok, osnove samostojnih delavskih zbornic, in delavskih razsodišč in preskrbovanja delavcev, ki se pri delu ponesečijo.

Dopisi.

— Iz polit. okraja kočevskega

29. oktobra. [Izv. dop.] Dandanes je po nekodi prislovica: „Vsakemu svoje!“ — več in tu in tam manj v veljavi, dostakrat pa je pravim zaslugam in mozem, ki so si jih za blagor človeštva itd. v resnici pridobili, v plačilo le — sama — nehvaležnost svetá! In to bi ne smelo biti, kar bi zlasti „višji duhovi“ — sovražiti morali. Pa — k stvari!

Po dvamesečnem neusmiljenem gospodarstvu uničena je v Loškem Potoku slednjič prava pošast v podobi azijske kolere, katera je zahtevala v teku zgoraj navedenega časa v tem kraji nič manj nego triintrideset oseb! Sedaj se nam usiljuje vprašanje (in z nami vred morda tudi še marsikomu družemu): Kdo so tisti organi in kdo tisti človekoljubni ljudje — možje, ki so v času sile pripomogli s požrtovalnim svojim dejanjem, s trdom in brez sleherne bojazni hiteli nesrečnim na pomoč in rešitev življenja! In neso mar teh mož dotične zasluge najmanj toliko vredne, da se na bornem papirji ocenjajo in omenijo! Vsekako! Uborno tako plačilo!

Kdor je opazoval v Loškem Potoku v kritičnem tem času neumorno delovanje zoper epidemijo ondodnega gospoda župnika Ant. Žgurja, zatem g. župana Ivana Knava s svojim obč. tajnikom M. Tausom, ne gleda na to, da so pri nevarnem in težavnem tem pošlu tudi dolžnosti svojega stanu opravljali, — vsak tak opazovalec torej mora sedaj izreči sodbo, da: ti možje so dosta več storili nego je njih dolžnost! Ne vsakateri njihovega stanu bil bi žrtvoval vse svoje moči bližnjemu svojemu v prid! Tega smo preverjeni in z nami vred biti sme preverjen še marsikdo drug! — Kjer se ne na nočne ne na dnevne ure človek sam ne ozira, da bi rešil življenje celim družinam, in ne gleda na to, je li nesrečni bližnji njegov prijatelj ali sovražnik, tam je žrtvoval za človeštvo deloma že nekaj življenja, in tacemu gre dostojno plačilo!

Tu naj velja gâslo: Vsakemu svoje in primerno plačilo komur gre! In s tem: Sapienti sat!

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je za zgradbo po povodnji dne 23. in 24. septembra zrušenega mostu v Poljanah in manjših mostov v občini Trata, in pa za popravo občinske ceste v Žabjivasi 1000 glđ.

— (Na Goriškem) bil je preteklo soboto na Valussijevo mesto državnim poslancem izvoljen prošt monsignore Jordan. Dopis o tej volitvi pride jutri.

— (Dnevni red javni seji ljubljanskega mesta) v sredo 2. dan novembra 1886. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Naznana prvosodstva. II. Finančnega odseka poročilo o računskih zaključkih za 1885. leto. Tajna seja.

— („Glasbena Matica“) imela je preteklo soboto zvečer svoj redni občni zbor. V novi odbor so bili izvoljeni gg: Ravnikar Franjo (predsednik), Drenik Franjo, (podpredsednik), Pateroster Josip, (tajnik), Stegnar Srečko, (blagajnik), Juvanec Ivan, dr. Bleiweis Karol, Razinger Anton, Valenta Vojteh, Žagar Dragotin, Svetek Anton, dr. Gross, dr. A. Ferjančič, deželne sodnije svetnik Vencajz, Fajgelj Danilo, Gregorčič Simon, Šušteršič Matija, Žirovnik Janko, Starec Anton. Obširno izvestje o tem zboru, poročilo tajnikovo in blagajnikovo priobčimo jutri, ker se nam je že čez praznike veliko gradiva nabralo, da smo s prostorom na tesnem.

— (Slovensko gledališče.) Kljub jasni pogodbi, da v dan slovenske predstave nemškega gledališča ravnatelj ne sme igrati, priredila se je vendar včeraj popoldne nemška predstava „Der Müller und sein Kind“. Znano nam je sicer, da nemška Talija letos za sušico hira in da le s težavo nemške Thespijeve gare potiskajo naprej, a vendar moramo z vso odločnostjo protestovati, da je deželni odbor oziroma g. Dežman nemškega gledališča ravnatelju predstavo dovolil, in tako pogodbo rušil. Ako g. Dežman, ki je deželni odbornik in izmed prvih velmož nemškutarskih, tako spoštuje pravico, kaj moremo potem pričakovati od drugih ljudi? Utihotapljena nemška predstava se je izjavila, bila je prav slabo obiskana, večerna slovenska predstava „Mlinar in njegova hči“ pa je privabila toliko občinstva, da so bili vsi prostori razprodani in da se jih je mnogo pri blagajnici moralo vrniti, ker neso dobili ustopnic. Igralo se je jako dobro in občinstvo ni štedilo s ploskanjem, posebno odlikovalo je gospico Zvonarjevo, gosp. Kocélja, potem gg. Danila in Petriča. Kakor je slovenskih dramatikov vodstvo naznanilo, bila je igra „Mlinar in njegova hči“ včeraj zadnjikrat na odru. Drugo leto pride druga igra na vrsto. Nemamo povoda žalovati po Raupachovi tolikokrat premleti žaloigri, a to pa moramo priznavati, da smo črnota, kakor ga je predstavljal g. Kocélj, vselej z veseljem gledali, kajti ta uloga bila je vselej izborna. Isto velja o g. Zvonarjevi Marijci. No pa prememba je potrebna in prav umestno je, da se doslej v Vseh svetnikov dan tradicionalna igra „Mlinar in njegova hči“ nadomesti z drugo, ki bode bolj ugajala današnjemu okusu. Preverjeni smo, da bode slovenskega gledališča vodstvo v tem oziru pravo pogodilo, kajti po dosedanjih predstavah smemo se nadejati, da smo se polagoma in dosledno začeli zopet približevati oni lepi dobi, ko je slovensko gledališče cvelo in nam bilo v ponos.

— (Čitalnica ljubljanska) nam je po dolgem počitku preteklo nedeljo priredila zopet „društveno besedo“, katere smo bili prav veseli. Polnoštevilna vojaška godba domačega pešpolka ba-

ron Kuhn št. 17 pod vodstvom g. Nemrave svirala je jako precizno fantazijo iz opere „Trompeter von Säkkingen“, Burva „Poljsko pesen“ in Emeršičeve varijacije na rog. Moški zbor, broječ 32 pevcev, pod g. Gerbiča vodstvom, pel je Havlasovo „Crnoj gori“ in Zajčovo kantato „Iztočna zora“, obe točki jako čvrsto in ubrano. Solo v kantati pel je g. Pucihar, na glasoviru pa staspremljala g. Lujiza Moos in g. pl. Ohm Janušovska na splošno pohvalo. Zbor sestavljen je sedaj iz samih priznanih pevcev in nedeljski njih nastop nas je preveril, da je začelo novo sveže življenje in prenehalo dosedanje krhanje. — Gospa Milka Gerbičeva pela je prav bravu rozno dve pesni: „O ko bi me ljubila“ in arijo iz opere „Robert der Teufel“, slednjo s poljskim tekstom. Gospa Gerbičeva je pa vsem Slovenskem kot izborna pevka poznana, in je ob sebi umevno, da je bilo njeno petje krasno. Ženski zbor je z Gerbičovo „Gondoljerjevo pesnijo“ vzbudil toliko pohvale, da jo je moral ponavljati.

— (Drobne vesti.) Marinovo hišo v Rudolfovem kupil je g. dr. Razpet. — G. I. Grmek, kancelist v Kostanjevici premeščen je v Maribor. — Gosp. Jos. Tombak ne prevzame podeljene mu župnije v Pomečah. — Na železnici mej Zagrebom in Karlovcem našli so pretekli petek moža, hudo povoženega, ves obraz bil mu je zdrobljen. Nesrečnež ni več prišel k zavesti, zato se ni moglo dognati, kako se je ponesrečil. Pri njem našli so molitvenik z napisom: „Josip Štrucelj iz Gorjenje Pake v okraji črnomeljskem“.

— (Kolera.) V prisilni delavnici jih je od 25. oktobra do danes zbolelo izmed 260 prisiljencev 13 za kolero, umrlo 7. Iz početka so se na ukaz dež. vlade prenašali bolniki v mestno bolnico za kolerozne v hiralaici. V nedeljo pa je mestni magistrat ustavil tako prenašanje, ker je mestno prebivalstvo zlasti na šentpeterskem predmestju po pravici razburjeno. Vsled tega se je danes sklicala komisija pri deželni vladi, ki bode sklenila, kaj naj se zgodi tedaj, ko bi se bolezen še bolj širila. — Na Igu je v soboto zbolel in umrl žagar na grofovi žagi s sumnimi simptomi.

— (V novi odbor akad. društva Slovenije) volili so se v prvi seji zimskega tečaja leta 1886/87: predsednikom: stud. jur. Josip Kušar; podpredsednikom: stud. med. Josip Pajnič; tajnikom: stud. jur. Konrad Janežič; blagajnikom: stud. jur. Miba Murko; knjižničarjem: stud. jur. Fran Milčinski; odbornikom: stud. phil. Viljem Schweitzer, stud. jur. Edvard Slavik; mestnikom: stud. jur. Josip Abram. Letno poročilo za preteklo društveno leto 1885/86 izdalo se bode koncem decembra. Društvena čitalnica je: VIII, Wickenburggasse 13, I. nadstr., na levo.

— (Izpraševalna komisija) za ljudske in mestne šole v Kopru je tako le sestavljena: ravnatelj Ivan vitez Revelante, vodja c. kr. učiteljskega in član deželnega šolskega sveta; njegov namestnik Alojzij Spinčič, c. kr. okrajni šolski nadzorNIK in profesor; udje komisiji: Josip Belušič, Fran Franković, Josip Kristan, Ivan Bennati, Rajmund Čuček, vsi glavni učitelji; Benedikt Ponž, Anton Orbanich, Anton Marinković, učitelji na vadnici; Matej Krištofič, učitelj v kaznilnici. Komisija bo izpraševala v slovenskem, hrvaškem in italijanskem jeziku ter je imenovana na tri leta.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

London 2. novembra. Izvestje Reuterjevo: Bolgarski vladi se je svetovalo, naj se, da ne bode ruske okupacije, brezpogojno carju udaj izjavljajoč, da ne more več položaju primerno vladati, odgovornost prepuščajoč signatarnim velesilam. — Javni shod „socijalno-demokratske zveze“ sklenil, da bode kljubu prepovedi dne 9. novembra priredil svoj namestni javni obhod. — Iz Melbournea dobil „Bureau Reuter“ vest: Jednega angleškega kapitana, 8 biseroiskalcev, mej njimi dva Angleža, 6 malajev na sv. Ivana otoku blizu Nove Gvineje divjaki pomorili.

Bukurest 2. novembra. Trgovinski minister odstopil, Bratiano začasno prevzel njegov portfelj.

Berolin 2. novembra. Novi pomorski proračun zahteva 10 novih oklopnih topnjač s primerno opravo in moštvo. Troški razdele se na 5 let.

Dunaj 1. novembra. 33 letnega nabiralca kostij Palčaja so v četrtek po noči iz

žganjarije v Paniglgasse v bolnico prepeljali, kjer je v malo urah umrl. Pri razparanju našli so mnogo „comma-baccillov“, zategadelj preiskuje se še dalje. Žganjarijo so zaprli.

Trnovo 31. oktobra. Veliko sebranje danes ob 11. uri dopoldne otvorjeno s poročilom, katero je Stambulov prečital. Po kratkem uvodu izraža se v poročilu prepričanje, da bode sebranje izvolilo kneza, ki bode svoje življenje posvetil v domovine blaginjo in narod vodil po potu napredka, slave in zgodovinske osode. Poročilo okončava z vzklikom: Živela nezavisna Bolgarija! Karavelov dal brzojavno svoj podpis. Angleški in italijanski podkonzul prideta danes zvečer. Zasedanje bode z ozirom na postopanje Rusije kratko. Verifikacije volitev bodo trajale kaka dva dni, volitev kneza, najbrže princa Valdemara, tri do štiri dni.

Dunaj 30. oktobra. (Za zadnji list prekasno došlo.) Včeraj bila je zadnja seja v zbornici poslancev in danes je ministerski predsednik v gospodski zbornici izjavil cesarjevo odloko, da je državno zborovanje odloženo. Prične se znova, kakor je čuti, dne 22. januarja. Desnica državnoborska se razhaja vznemirjena, nekoliko ker ne more odobravati vladne neodločnosti nasproti vladi ogerske, nekoliko ker ni vzajemnosti mej strankami desnice, kakor se je to očitno pokazalo mej poljskim in češkim klubom. Mej češkimi poslanci samimi je zadnje dni vladala velika razburjenost, ker se je pokazalo, da so češki aristokratje sami okoli članov poljskega kluba agitovali proti češki terjati za jednakopravnost jezikov na bankovcih. Le važnemu posredovanju dra. Riegra je zapisati, da češki klub zaradi tega ni šel na dvoje. Spoznalo se je pa pri tej priliki, kako ume grof Taaffe uporablja desniško aristokratstvo za svojo politiko. Da se je slovenski poslanec grof Hohenwart protivil jezikovnej enakopravnosti na bankovcih ni po tem, kar se je zvedelo iz češkega kluba, nič čudnega. Na take prijatelje in zastopnike se nam ni zanašati. Vodilna misel prošlega zborovanja bila je zopet ta, da sme vlada od desnice vse hoteti, a desnica od vlade ničesar ne. Glede naših slovenskih terjatev se je v tem zasedanju zgodilo vsaj nekoliko formalnega napredka. Kakor znano, se je takoj začetkom sesije razširila na desnici misel, da je treba vkupnega akcijskega programa in da se ta določi, treba, da posamezni klubi in njihove frakcije določijo svoje težnje eksekutivnemu komitetu. Odsek slovenskih poslancev v Hohenwartovem klubu je odbral pododsek, poslance prof. Šukljeja, dra. vit. Tonklija in dra. Gregorca, da sestavijo zahteve slovenskega naroda. Poročilo, katero je spisal poslanec prof. Šuklje, odobril je pododsek, za tem vsi slovenski poslanci in naposled je to poročilo potrdil tudi klub Hohenwartov ter naročil predsedniku, da je predloži eksekutivnemu odboru desnice. Tega članovi bi potem imeli nalog, poročati o tem v svojih klubih. Če bi tako vse stranke desniške določile svoje programe in bi eksekutivni odbor storil svoje dolžnosti, potem bi bilo mogoče, da bi desnica dobila jasne smotre svoje politike. Kakšen uspeh bode imel referat poslanca Šukljeja, ne da se sedaj niti najmanj uganiti, ker vse je zavisno od rok, v katerih je referat sedaj in kamor še pride. Odslej bode morala skrb slovenskih poslancev biti, da hvalevredna stvar kje po nemarnem ne obtiči. Kakor je čuti, obseza slovenska peticijska le najpotrebniše in take točke narodnega programa, katere naj vlada gotovo zvrši v bodočem letu. Poročilo govori o težnjah slovenskega in hrvaškega naroda v Kranjske, Štajerske, Koroške in v Primorji ter razklada naše želje glede na enakopravnost v šoli in uradih ter glede na gospodarstvo v teh deželah. Da bi najtesnosrčniši na desnici ne imeli nepotrebnih ugovorov, priporočajo se baje v referatu le take terjatve v podporo, katere se več odložiti ne dajo. Da bi se le v resnici dobil izraz, kako stranke na desnici sodijo naše težnje! Potem bi vsaj naši zastopniki znali, česa jim je iskati na desnici. Če bi se potem zjasnilo, da nimamo ni odtodi pričakovati podpore, bi konečno morala priti ura, da se naši poslanci ne dajo več varati niti od

svojih zaveznikov. Zato je pred vsem treba, da se ne izgubi sled tega dolgo pričakovane koraka naše delegacije.

Lek v dober kup. Bolujočim na želodec pripočati so pristni „Moll-ovi Seidlitz-praški“, kateri imajo poleg nizke cene najboljši lekarski uspeh. Skatlička z navodom uporabe 1 gld. a. v. Vsek dan jia razpošilja po poštne povzetje A. Moll, lekarnar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuschlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njega varstveno znamko in podpisom. 1 (20 - 8)

Zahvala.

Blagodušen narodnjak, ki želi, da se ne ob-
javi njegovo ime, poklonil je danes društvu „Narodni
Dom v Ljubljani“ darilo v znesku 1000 gld.

Izrekan mu tem potom najtoplejšo zahvalo v
imenu društva za ta imenitni dar.

V Ljubljani, dne 30. oktobra 1886.

Dr. A. Mosche,

načelnik društva „Narodni Dom v Ljubljani“.

prinaša v XI. zvezku naslednjo vsebino: 1. Rádinski: Moja ljubezen. Pesmi. — 2. F. S.: Gospod s Preseka. Dramatična povest v petih dejanjih. (Dalje.) — 3. J. Trdina: Bajke in povesti o Gorjancih. 31. Narodna blagajnica. — 4. Janko Sernec: Naše gospodarstvo. — 5. Josip Jurčič: Slovenski svetec in učitelj. Zgodovinski roman. XIV. Na ptujskem polju. — 5. J. Cimperman: Kristali. Soneti. — 7. Lujiza Pesjakova: Iz mojega deinstva. — 8. Tinea: Izvoljena deklica. Pesem. — 9. Fr. Gestrin: Življenje. Triolet. — 10. Fr. Gestrin: Odevli roži. Triolet. — 11. Alfonz Pirec: Iz dolzega časa za-
ljubljena. — 12. E. Lah: Zemljepisne črtice. V. Kranj. 13. Listek: Novo društvo? — Ljubljansko barje. — Slo-
venski drobci iz 1621. leta. — Nekaj o škofa Hrena
spisih. — Listi inn Evangelia. — „Der Bergkranz.“ —
Miloš Obilič. — Matica Srpska. — 14. J. Kalan: Šah.
— „Ljubljanski Zvon“ stoji: vse leto 4 gld. 60 kr.,
polu leta 2 gld. 30 kr., četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tržne cene v Ljubljani

dne 30. oktobra t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	4 87	Surovo maslo,	85
Ječmen,	4 22	Jajce, jedno	3
Oves,	2 92	Mleko, liter	8
Ajda,	3 90	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4 55	Telečje	58
Koruza,	4 71	Svinjsko	58
Krompir,	2 59	Koštrunovo	30
Leča,	9	Pišanec	45
Grah,	9	Golob	1
Fižol,	10	Seno, 100 kilo	68
Maslo,	1	Šuma,	2 68
Mast,	68	Drva trda, 4 met.	640
Špeh frišen,	64	mehka,	42

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
30. okt.	7. zjutraj	749.83 mm.	0.4° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	748.11 mm.	7.6° C	sl. szh.	jas.	
	9. zvečer	748.31 mm.	2.6° C	sl. zah.	jas.	
31. okt.	7. zjutraj	747.43 mm.	-2.4° C	sl. vzh.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	745.52 mm.	6.2° C	sl. zah.	jas.	
	9. zvečer	745.60 mm.	0.6° C	sl. zah.	jas.	
1. sept.	7. zjutraj	744.34 mm.	1.2° C	sl. zah.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	743.40 mm.	5.6° C	brezv.	jas.	
	9. zvečer	744.02 mm.	0.4° C	brezv.	jas.	

Srednja temperatura 3.5°, 1.4° in 2.4°, za 4.3°, 6.1°
in 4.9° pod normalom.

Dunajska borza

dne 2. novembra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	83 gld. 35	kr.
Srebrna renta	84	50
Zlata renta	114	05
5% marena renta	101	15
Akcije narodne banke	867	—
Kreditne akcije	281	20
London	125	—
Srebro	—	—
Napol.	9	88
C. kr. cekini	5	91
Nemške marke	61	25
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	169
Ogrska zlata renta 4%	104	10
Ogrska papirna renta 5%	92	95
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	117
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. žele. ce	98	60
Kreditne srečke	100 g	176
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	107
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v	202	25

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh
knjigotlačnicah knjiga:

Poezije S. Gregorčičeve.

Druga pomnožena izdava.

Elegantno vezana knjižica s zlatim obrezkom
stane 2 gld., nevezana 1 gld. 20 kr.

Ime Gregorčičovo samo dosta priporoča. Opozarjava samo, da
je cema tej istinito elegantni knjigi zelo nizka, in uverjena sva,
da bode vsakdo, če ima uže tudi prvi natis, radostno posegel po
njej, saj pa je tudi drugi natis s mnogimi krasnimi, mičnimi
v sreč segajočimi pesmicami pomnožen.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotlačnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

(711—5)

Št. 17.862.

(809—1)

Ustanove.

Za 1886. leto ima magistrat Ljubljanski po-
deliti sledeče ustanove:

1. Jan. Bernardinjevo v znesku 80 gld. 35 kr.
2. Jurij Talmajnerjevo v znesku 26 „ 26 „
3. Jos. Jak. Schillingovo v znesku 73 „ 50 „
4. Jan. Jošt Weberjevo v znesku 82 „ 52 „

do katerih imajo pravico hčere Ljubljanskih mešča-
nov, ki so revne, poštenega obnašanja in so se letos
omozile.

5. Jan. Nik. Kraškovičovo v znesku 75 gld.
60 kr., do katere ima pravico ubogi kmet št. pe-
terske fare.

6. Jak. Ant. Fancojevo v znesku 71 gld. 40 kr.,
do katere ima pravico uboga poštena nevesta me-
ščanskega ali nižjega stanu.

7. Jos. Feliks Sinovo v znesku 48 gld. 30 kr.,
do katere imata pravico dve najbolj revni deklici
iz Ljubljane.

8. II. Ant. Raabovo v znesku 200 gld. 04 kr.
Do jedne polovice te ustanove ima pravico ubožna
in poštena udova Ljubljanskega meščana; do druge
polovice pa ima pravico ubožna, dobro odgojena in
že zaročena hči Ljubljanskega meščana po poroki.

9. Jan. Krst. Kovačovo v znesku 151 gld. 20 kr.,
katera se ima razdeliti mej štiri v Ljubljani biva-
joče revne očete ali udove matere, ki imajo po več
otrok in ubožstva neso sami krivi.

10. Helene Valentinjeve v znesku 84 gld., ka-
tero je razdeliti mej otroke v frančiškanski fari v
Ljubljani rojene, ki nemajo starišev in še neso 15
let stari.

11. Ustanovo za posle od neimenovanega do-
brotnika v znesku 50 gld. 40 kr., katero je razde-
liti mej štiri uboge posle, ki več delati ne morejo
in so na dobrem glasu.

Prošnje za te ustanove ulež naj se s potreb-
nimi prilogami vred

do 25. novembra letos

pri podpisanem magistratu.

Mestni magistrat Ljubljanski,
dne 23. oktobra 1886.

Župan: Grasselli.

Tucl:
29. oktobra.
Pri št. 11: Basso z Dunaja.
Bäcker iz Prage. — Modelak iz Gradca.
Berthelme iz Budimpešte. — Schle-
singer z Dunaja. — Murgel iz Idrije.
Kohut iz Reke. — Grim z Dunaja.
Pri št. 12: Helmer z Dunaja.
Traub iz Brna. — Scherz z Celovca.
Kocerya — Glubonik iz Železnikov. —
Samer, Barbar z Dunaja. — Babine iz
Trsta.

V elegantnej obliki priporoča po ceni
„Narodna Tiskarna“
v Ljubljani.

Somenj v Velikih Laščah

dne 6. novembra 1886. leta je
zopet dovoljen ter se bo vršil navede-
nega dne. (881)

Županstvo v Velikih Laščah.

Semenj v Senožecah

dne 8. novembra 1886

je dovoljen od vis. c. kr. deželne vlade
v Ljubljani vsled odloka dne 26. oktobra 1886
št. 10.695 namesto 22. septembra 1886.

Županstvo v Senožecah,
v 1. dan novembra 1886.

(812—1)

Župan: Demšer.

Vrat, bronhije in pluća,

za koja nikdar nismo preveč skrbni, da jih ohranimo pred
prehladom vase i gorkotnih razlik in preobratov; ohraniti je
najbolje, ako se rabijo

antikatarhalne salicilne pastile
lekarja Piccoli-ja v Ljubljani.

S pomočjo lastnosti, da ustavlja gnilobo, so najboljše
sredstvo proti davici ali difteritiki, in ker podpirajo
dušnikovo organo, čitijo tudi glas ter odpravijo vsako
dušnikovo, vratno, kakor tudi sosebno plučno vnetje.
Isto tako so antikatarhalne salicilne pastile, ker omejujejo
slezo, najvažnejše sredstvo za vse one imenom neimenovane
stanove, k jim je največja skrb dobiti in ohraniti si lep,
gladek in čil sonoren glas. — V škatlicah po 20 kr. prodaja

LEKARNA PICCOLI-jeva

„pri angelji“, v Ljubljani, na Dunajski cesti.
Vnanja naročila izvrše se takoj proti povzjetju zneska po
c. kr. pošti. 760—

Novi mehanični mlin na valčke na Glincah pri Ljubljani

priporoča

moko
iz najkrepkejše banaške pšenice po
najnižjih cenah.

Z uzorec in ceniki se takoj postreže in zagotavlja
najsolidnejšo postrežbo.

Jakob Traun,

(807—2)

trговец in posestnik mlina.

Nepresegljivo za zobe

je

I. Salicilna ustna voda,

aromatena, upliva okrepjujoča, ovira spridenje zob
in odstranjuje smrdečo sapo. Veika steklenica 50 kr

II. Salicilni zobni prah,

splošno priljubljen, upliva okrepjujoča in nareja zobe
svetle in bele. A 30 kr.

Zgoraj navedeni sredstvi, o katerih je že prišlo mnogo
zahval, ima vedno sveže v zalogi ter jih razpošilja
vsak dan po pošti (495—13)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Vsakemu, ki kupi v lekarni Trnkoczy origi-
nalno salicilno ustno vodo in salicilni zobni prah, se
pridene zastoj razprava o varovanju zob in ust.

Zrebanje že prihodnji mesec.

Kinscem SREČKE à 1 gld. 11 srečk 10 gld. 11 samo 10 gld.

Glavni dobitek v gotovini

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odteg. 20% || 4788 denarnih
dobitkov.

Kinscem-srečke dobivajo se
v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba:
Budimpešta, Waitznergasse 6. (786—9)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.